

Finansdepartementet
Finansmarknadsavdelningen, Bankenheten
103 33 Stockholm
Att: Lotta Hardvik Cederstierna
Via e-post: fi.remissvar@regeringskansliet.se

Stockholm
2023-12-15

Ert dnr
Fi2023/02025

Vårt dnr
2023/137

Remissvar angående Finansinspektionens promemoria Bemyndigande för åtgärder enligt artikel 458 i tillsynsförordningen

Näringslivets Regelnämnd (nedan NNR) har beretts tillfälle att avge yttrande över ovan nämnd remiss och anför följande;

Bakgrund

Enligt artikel 458 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (tillsynsförordningen) får den ansvariga myndigheten, i Sverige Finansinspektionen, under vissa i artikeln angivna förutsättningar vidta åtgärder för att begränsa makrotillsynsrisker eller systemrisker i det egna landet.

Finansinspektionen (nedan Fi) har tidigare vidtagit åtgärder enligt artikel 458 genom förvaltningsbeslut riktade mot en viss kategori av företag. Fi anser nu att det vore lämpligare att kunna vidta åtgärderna genom föreskrifter. I remissunderlagen föreslås att det införs ett bemyndigande i lagen om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag som gör detta möjligt. Fi skriver att lagförslaget inte innebär att Finansinspektionen ges några nya befogenheter utan handlar endast om i vilken form åtgärder enligt artikel 458 i tillsynsförordningen ska kunna vidtas.

Konsekvenser

NNR noterar att Fi skriver i promemorian att för det fall att föreskriftsrätten medges ska en konsekvensutredning för den nya föreskriften upprättas. NNR menar att det redan i detta läge, där föreskriftsrätten fortfarande övervägs, måste upprättas en fullständig konsekvensutredning som även inkluderar konsekvenser vid ett införande av föreskriftsrätten. NNR menar att det främst är själva föreskriftsrätten som får konsekvenser för företagen, inte i lika hög utsträckning det exakta utformandet av föreskriften.

Fi skriver i sin konsekvensanalys av det aktuella förslaget i promemorian att det inte bedöms bli några som helst direkta konsekvenser för företagen.

NNR menar att det finns viktiga skillnader mellan förvaltningsbeslut i frågan (vilket gäller idag) och normgivningsbeslut (som nu föreslås). En föreskrift ska vara generellt gällande och rikta sig till en i allmänna termer bestämd krets av juridiska subjekt. Ett förvaltningsbeslut kan riktas på ett mer begränsat sätt, exempelvis mot undergrupper av institut. Precisionen i ett förvaltningsbeslut kan därför uppfatta bli högre. Denna skillnad bör enligt NNRs mening kunna få skilda konsekvenser som måste beskrivas i underlagen för att beslut i frågan ska kunna fattas.

En annan skillnad mellan normgivningsbeslut och förvaltningsbeslut är att ett förvaltningsbeslut kan överklagas av ett företag som underkastat ett sådant. Ett normgivningsbeslut kan inte överklagas av det enskilda företaget. Konsekvenserna för företagen av denna skillnad har inte beskrivits i promemorian. Underlagen måste kompletteras i detta avseende för att beslut ska kunna fattas.

NNR uppfattar vidare att den EU-förordning som ligger till grund för ett förvaltningsbeslut i det aktuella fallet föreskriver att beslutet ska vara tidsbegränsat. En tidsbegränsning skulle stämma dåligt överens med ett normgivningsbeslut. Konsekvenserna för företagen av tidsbegränsningsaspekten har inte beskrivits i promemorian. Underlagen måste kompletteras i detta avseende för att beslut ska kunna fattas.

Slutsats

NNR finner att underlaget behöver kompletteras för att kunna ligga till grund för beslut. Dessutom förefaller det NNR föreligga vissa legala risker för företagen genom förslaget. Mot denna bakgrund avstyrker NNR förslaget som presenteras i promemorian.

Näringslivets Regelrådet

August Liljeqvist